

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17Csp/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116214877
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8116214877.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právne veci žalobcu: Z. C.Z., P.. XX.XX.XXXX, Y. C. XX, XXX XX E., právne zastúpeného Mgr. Marcelom Kandrikom, advokátom so sídlom Grešova 7, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 26, Bratislava, právne zastúpenému JUDr. Miroslavou Slovinskou, advokátkou so sídlom Štefánikovo námestie 13, 052 01 Špišská Nová Ves, v spore o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 500 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu zamietla.
- III. Žalobca má vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 17Csp/23/2016-181 zo dňa 03. januára 2019 súd rozhodol o povinnosti žalovaného v 1.rade zaplatiť žalobcovi sumu 1.241,70 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu voči žalovanému v 2.rade zamietol, rozhodol o nároku žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 1.rade na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a vo vzťahu k žalovanému v 2.rade vyslovil, že náhradu trov konania nepriznáva. Rozsudok súdu 1. stupňa nadobudol právoplatnosť v I. a v III. výroku dňa 24. januára 2019.

2. Uznesením Krajského súdu v Prešove číslo konania 2Co/36/2019-244 zo dňa 27. novembra 2019 bol zrušený rozsudok súdu 1. stupňa vo výrokoch II. a IV. a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že primerané finančné zadostučinenie je formulované v ustanovení § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a z tohto ustanovenia nie je možné vyvodiť záver, že finančné zadostučinenie možno spotrebiteľovi priznať len v prípade, ak porušenie práva nie je možné napraviť inak. Rovnako nevyklučuje možnosť ho žiadať popri iných nárokoch spotrebiteľa predpokladaných zákonom a vychádzajúcich z porušenia jeho práv. Na rozdiel od súdu prvej inštancie odvolací súd zastáva názor, že úspešné uplatnenie porušenia práva nemožno stotožňovať výlučne len s predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu o porušenom práve. Žalobca opodstatnene argumentuje tým, že predmetom daného konania bol jeho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného v 1.rade, s ktorým nebol v žiadnom zmluvnom vzťahu a nárok na finančné zadostučinenie nesúvisel s nesprávnym postupom žalovaného v 2.rade, ktorý bol v danom prípade aj preukázaný. Okrem toho súd prvej inštancie v danom konaní neposudzoval existenciu nekalej zmluvnej podmienky v súvislosti s poisťovňou zmluvou uzatvorenou medzi žalobcom a žalovaným v 2.rade, ale porušením práva žalobcu bolo neopodstatnené konanie žalovaného v 2.rade súvisiace s odmietnutím poskytnutia poistného plnenia. V ďalšom konaní je potrebné vychádzať zo

situácie, že žalobca je oprávnený v tomto konaní požadovať od žalovaného v 2.rade primerané finančné zadostučinenie. Súd prvej inštancie preto posúdi dôvodnosť jeho nároku s tým, že jeho konkrétna výška závisí od úvahy súdu s ohľadom na všetky okolnosti veci.

3. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

4. Súd opätovne vec prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

5. Žalovaný v 2 rade uzatvoril so žalobcom dňa 26.4.2011 poistnú zmluvu č. XXX/XXXXXX-X so začiatkom poistenia od 1.5.2011, predmetom ktorej bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla typu O. Z., T.:E.. V záverečných ustanoveniach poistnej zmluvy uvedených menším písmom ako zvyšná časť tejto zmluvy je uvedené, že poistník vyhlasuje, že 1/ pravdivo odpovedal na všetky písomné otázky Wüstenrot poisťovne a.s. uvedené v tejto poistnej zmluve, 2/ bol pred uzavretím poistnej zmluvy poučený o ustanoveniach § 9 ods. 5 a § 11 ods. 11 zákona č. 381/2003 Z.z. a o ich význame, 3/ na poistné obdobie alebo jeho časť dojednané touto poistnou zmluvou nemá uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzku vyššie uvedeného motorového vozidla u iného poisťovateľa v SR, 4/ predchádzajúca poistná zmluva PZP uzavretá s iným poisťovateľom nezankla pre neplatenie poistného a preto nemá v dobe uzatvárania tejto poistnej zmluvy povinnosť v zmysle zákona uzavrieť novú poistnú zmluvu PZP s iným poisťovateľom, 5/ si je vedomý toho, že pokiaľ jeho vyhlásenia vedené v bode 3 až 4 sú nepravdivé, je táto poistná zmluva v zmysle platnej právnej úpravy neplatná. Neoddeliteľnou súčasťou tejto poistnej zmluvy sú Všeobecné poistné podmienky pre PZP (ďalej len „VPP“) a poistník svojim podpisom potvrdzuje, že s nimi súhlasí a že ich v písomnej forme prevzal.

6. Listom zo dňa 15.10.2013 oznámil žalovaný v 2. rade Allianz-Slovenskej poisťovni a.s., že poistnú udalosť, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla s evidenčným číslom E. vybavili a skutočnú škodu vo výške 1.241,70 eura poukazujú v sume 1.175,31 eur na jej účet a v sume 66,39 eur poštovou poukážkou na adresu poškodeného.

7. Žalovaný v 2. rade oznámil listom zo dňa 22.10.2013 žalobcovi, že s ohľadom na § 11 ods. 12 zákona č. 381/2001 Z.z. (ďalej len „zákon o PZP“) a na to, že bolo dodatočne preukázané, že poistná zmluva Č.. XXX/XXXXXX-X bola uzatvorená s ním počas platnosti poistnej zmluvy v inej poisťovni na to isté motorové vozidlo, je z toho dôvodu neplatná od počiatku. Zároveň informoval, že uhradené poistné vo výške 397,50 eura mu bude vrátené poštovou poukážkou, resp. na bankový účet a že zmluvná pokuta vo výške 33 eur mu bola odpustená.

8. Dňa 2.6.2014 podpísal žalobca uznanie dlhu voči žalovanému v 1. rade čo do dôvodu aj výšky a vyhlásil, že mu zaplatí istinu vo výške 1.241,7 eura a 5,24 % ročný úrok z dlžnej sumy od 9.5.2014 do zaplatenia vo výške 38,35 eura. Suma 1.280,05 eura bude splácaná v mesačných splátkach od 16.6.2014 do 16.5.2015 po 100 eur a posledná splátka dňa 16.6.2015 bude 80,05 eura.

9. Z mailovej komunikácie s G.. D., zamestnankyňou žalovaného v 1. rade, je zrejmé, že žalobca poukázal žalovanému v 1. rade v jednotlivých platbách nasledujúce plnenia: dňa 16.06.2014 sumu 100 eur, dňa 17.07.2014 sumu 100 eur, dňa 19.08.2014 sumu 100 eur, dňa 17.09.2014 sumu 100 eur, dňa 21.10.2014 sumu 880,05 eura.

10. Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že v roku 2011 ho ovplyvnila reklama, ktorú poisťovňa Wüstenrot uplatňovala, keď ako prvá poisťovňa Slovenskej republiky pri povinnom zmluvnom poistení ponúkala poistenie na základe nielen obsahu motorového vozidla, ale aj výkonu vozidla. Preto sa rozhodol zmeniť poistenie. Dňa 26.4.2011 dal vypracovať teda novú poistnú zmluvu u E. H. viazanej poisťovacej agentky pre poisťovňu Wüstenrot, ktorej doniesol aj pôvodnú zelenú kartu a bielu kartu, na ktorých bol údaj v rámci starej poistky, teda kedy platí toto zmluvné poistenie a aj kedy končí. Bol tam uvedený tzv. technický rok, na nej je uvedené aj č. predchádzajúcej poistnej zmluvy, ktorou bola ČSOB poisťovňa. V rámci tohto nového systému, ktorý zaviedla poisťovňa Wüstenrot sa mu tak znížila poistka približne okolo 50 eur ročne. Zmluvu uzatvoril novú na kvartálne splátky, teda platby boli realizované kvartálne. Pani H. teda mala k dispozícii európsku zelenú kartu - medzinárodnú a bielu klasickú kartu,

ktorá platí pre Slovensko. Na oboch kartách bolo číslo poisťnej zmluvy, ako aj údaj, dokedy platí. E. H. potom vyplňala potrebné tlačivo poisťnej zmluvy, za celú dobu sa ho nepýtala, od kedy chce uzavrieť túto zmluvu, teda na dátum, len sa pýtala na základné obligatórne technické veci týkajúce sa auta. Potom, kým ona vyplňovala tieto údaje v zmluve, on išiel zaplatiť šekom prvé kvartálne poistenie. Keď sa vrátil, bola zmluva prichystaná k podpisu a prichystaná aj nová zelená karta a biela karta. Túto zmluvu podpísal, zobral si veci a karty a odišiel. Dal tejto poisťovacej agentke práve preto tieto zelené a bielu kartu, aby z toho bolo zrejmé, kedy mu predchádzajúca zmluva končí. Výslovne sa však o termíne, kedy má začať platiť poistenie podľa tejto novej zmluvy nebavili. Predpokladal, že z týchto údajov je jasné, kedy mu poistenie končí. Ona povedala len jednu vetu, dáme to od 1.5., na ktorú neodpovedal. Bral to tak, že ona ako odborníčka, tento termín vypracovala správne. Ona vedela, že má zmluvu poisťnú s predchádzajúcim poisťovateľom, lebo to bolo zrejmé z predložených kariet, kde boli tieto údaje o tom uvedené a zdá sa mu, že ona aj pozerala na portáli Slovenskej kancelárie poisťovateľov a hľadala podľa evidenčného čísla auta, kde je vypísaný údaj, v ktorej poisťovni je zákonné poistenie dané a uvedený technický rok. Po podpise mu ešte poďakovala, že sa stal klientom Wüstenrotu, odovzdala mu všetky príslušné listiny, rozlúčili sa a asi po dvoch troch týždňoch dostal originálne doklady so zelenou a bielou kartou, ktoré boli vypísané strojovo, čo znamenalo, že auto je poistené riadne a platne a že aj zaplatil poisťku. Toto všetko bolo v poriadku, bol spokojný klient až do dopravnej nehody t.j. do 7.2.2013, keď spôsobil dopravnú nehodu. Postupoval obligátne, išiel nahlásiť škodu do svojej poisťovne, poškodený do svojej poisťovne, spísal všetky náležité dokumenty, ktoré Wüstenrot musí mať, podobne aj poškodený, potom sa až do októbra nedialo nič, len mu prišlo vyjadrenie, že poisťná udalosť, ktorá pod určitým číslom je vedená, je vybavená a Wüstenrot poukázal túto čiastku na účet poisťovne Allianz, kde bol poškodený poistený a všetko je vybavené s tým, že sú radi, že ostáva ich klientom. Považoval to za vyriešené, aj keď nedostal tzv. krycí list ako niektoré poisťovne dávajú, ktorým sa potvrdzuje, že všetko prebehlo a transakcia je ukončená. Poškodený, ktorého pozná, pretože majú P. W. vedľa seba chaty, mu ešte poďakoval, že všetko je vybavené, auto má opravené, je spokojný, že všetko je v poriadku. Potom ale v priebehu zhruba mesiaca dostal z poisťovne Wüstenrot poukážku na vyplatenie sumy 397 eur, nevedel, čo to je, lebo tam na poukážke nebol uvedený dôvod, len č. účtu poisťovne a variabilný symbol a preto sa išiel opýtať do Wüstenrotu. Žiadal, aby mu vysvetlili, čo to je na šeku. Odporúčali mu, aby zavolať na linku Wüstenrotu, tam mu príslušná radová zamestnankyňa oznámila, že ona pod týmto variabilným symbolom vidí len odchádzajúcu platbu a ešte mu tak zo srandy povedala, veď si vyberte, máte nečakané peniaze. Tak išiel na poštu, peniaze si vybral a potom v priebehu pár dní prišiel list, v ktorom mu Wüstenrot oznámil, že poisťnú zmluvu od prvopočiatku má za neplatnú a z toho dôvodu mu vracajú zaplatené peniaze, a zvýraznili v texte, že zmluva je od prvopočiatku neplatná, preto mu vracajú za tie necelé tri roky zaplatené poisťné a odpúšťajú mu ešte nejakú internú pokutu 33 eur. Nepochopil dodnes, za čo mu odpustili pokutu, keď zmluva neexistovala, teda keď nemal byť ich klientom. Potom ho Slovenská kancelária poisťovateľov vyzvala s tým, že ju oslovil Allianz, že nedošlo k plneniu tejto poisťnej udalosti zo strany Wüstenrotu, to bola suma 1.270 eur a oslovujú jeho, keďže zistili, že zmluva je neplatná vo Wüstenrote od počiatku a že má danú poisťnú udalosť vyplatiť. Komunikoval H. E.. D., ktorá je v Slovenskej kancelárii poisťovateľov na právnom oddelení a ona mu vlastne vtedy vysvetlila ten dôvod rozhodnutia Wüstenrotu, prečo je to tak. Vysvetlenie bolo také, že zmluva bola uzatvorená 1.5.2011 a ešte 5 dní prekryvala s pôvodnou ČSOB zmluvou a vtedajšia legislatíva bola taká, že nebolo možné možnosť mať poistené auto v dvoch poisťovniach naraz. Tým pádom oni uznali, že 5 dní bolo naraz moje vozidlo poistené v ČSOB aj vo Wüstenrote a preto túto zmluvu zrušili. Poukázal na to, že zmluva bola uzatváraná v roku 2011 a k dopravnej nehode došlo v roku 2013. Nevie, prečo ho Wüstenrot neupozornil, keď každý rok vydáva novú zelenú a bielu kartu, teda riadne na ďalší technický rok, že v predchádzajúcom období mal 5 dní prekryté. Teda 2,5 roka vyčkali do dopravnej nehody a potom zrušili zmluvu, pretože čosi nebolo v poriadku pred dvoma rokmi po dobu 5 dní. Potom sa po nejakej dobe stretol so známou N. G.. J. (H. J., Č..O.. XX), ktorej porozprával tento príbeh a ktorá mu odporúčala, aby s doniesol všetky doklady ku nej do kancelárie a tak začala komunikácia s Wüstenrotom a Slovenskou kanceláriou poisťovateľov. Slovenská kancelária poisťovateľov sa od začiatku stavala k tomu tak, teda keď komunikoval H. E.. D., že nevidí dôvod, prečo by mala byť zmluva zrušená. E. D. ho vyzvala, že Allianz si vyžiadal od nich túto platbu na poisťnú udalosť, ale Wüstenrot hoci zaslal tlačivo, že poisťné vyplatil poisťovni Allianz, nepoukázal nič. Poukázal na to tlačivo od Wüstenrotu, ktorý mu potvrdil, že táto vec je uzavretá, že poisťné plnenie je uhradené a že mu ďakujú za ďalšiu spoluprácu, ale nedostal od Wüstenrotu žiadnu odpoveď. Až G.. J. žiadala vyjadrenie Národnej banky Slovenska, ktorá spomína, že je to neetické, proti dobrým mravom, ale že ona nevstupuje do toho a necháva to na vyjadrenie poisťovne. Zároveň ma E. D. zo Slovenskej kancelárie poisťovateľov žiadala, že to musím zaplatiť, lebo ak táto platba nenabehne do 30 dní, nastupuje exekučné konanie, čo bude stáť ďalšie peniaze. Potom sa

stretili v roku 2015, oblasťný riaditeľ, riaditeľka pobočky pani H., G. J. a ja, avšak toto stretnutie k ničomu nevedlo, lebo oblasťný riaditeľ sa vyjadril, že nemal čas si vec pozrieť, a že si len vypočuje strany a potom mu pošle svoje stanovisko, ako sa bude pokračovať ďalej. Oni len stále tvrdili, že ten dátum 5 dní je to, čo zrušilo zmluvu. G. J. mu potom po tomto stretnutí povedala, že tento prípad vidí ako nepriestrelný a že mu radí zaplatiť s tým, aby sa skúsil dohodnúť zo Slovenskou kanceláriou poisťovateľov na splátkach a on potom s ňou ukončil vzťah, pokračoval už sám. Ocitol v situácii, že hoci ako klient riadne platil poisťovni, spôsobil škodu malého rozsahu a takto dopadol, každý bol spokojný, len on nie. Uvedomil si, že je živiteľ rodiny - živnostník, a preto po ďalšom telefonickom kontakte s E. D. sa dohodol na splátkach. Stálo ho to ďalšie náklady, teda telefónne výdavky, overovanie podpisu na uznanie dlhu a začal splácať najprv po 100 eur, ale z obavy, aby voči nemu nezačala exekúcia, lebo E. D. mu oznámila, že sa mení systém a že mu môže nabehnúť úrok. Potom požičal od rodiny 800 eur a tým vyrovnal celý dlh. Slovenská kancelária poisťovateľov mu potom oznámila, že túto sumu vyplatila poisťovni Allianz na likvidáciu tejto škody. Sama E. D. v telefonickej komunikácii mu potvrdila, že takéto kauzy má na stole s Wüstenrotom a táto poisťovňa je známa tým, že hľadá drobné chybičky v zmluvách, aby ich mohla vyhlásiť za neplatné a neplatiť. Potom svoj príbeh vyrozprával tu prítomnému právnickému zástupcovi, ktorý je jeho susedom a aj on to vyhodnotil, že je to od Wüstenrotu neetické a proti dobrým mravom a odporučil mu podať žalobu. Cíti sa byť ukrivdený, lebo keby táto škoda bola nižšia, určite by dodnes zostal klientom Wüstenrotu. Je živnostník, opravuje autá a on by takúto opravu vedel urobiť za 80 eur približne a nebola by to tak vysoká suma, ako je to od zmluvných partnerov poisťovní, ktoré opravujú autá a určite, ak by táto suma bola nižšia, ako bolo zaplatené poistené, Wüstenrot by nepristúpil ani k zrušeniu zmluvy. Ešte si pozeral na softvéry, kde Slovenská kancelária poisťovateľov vedie každé poistené vozidlo, že tam bol riadne vedený s uvedením poisťovne, kde som bol poistený, avšak po doručení výpovede z toho zoznamu zmizol. Wüstenrot sa ešte vyjadril, že má byť rád, že to tak dopadlo, lebo že mu mohol dopravný inšpektorát uložiť vysokú pokutu za to, že nemal poistené vozidlo 3 roky. Uvedol, že utrpel ujmu, pretože z ničoho nič mal zaplatiť vyše 1.200 eur, aj keď mal uzavretú poistnú zmluvu, ktorou sa kryli takéto škody, teda povinné zmluvné poistenie a musel si požičať tieto peniaze, pretože v rodine, v tej dobe mali tri maloleté deti, manželka bola na materskej dovolenke. Doslova dostali z toho strach, aby neprišli o bývanie, o strechu nad hlavou. On je živnostník a raz má k dispozícii peniaze, raz nie, jeho príjem je kolísavý. Nemal takúto hotovosť v tej dobe a bol riadne poistený, každý rok mu bola zmluva doručená, nezrušili mu ju v roku 2011. Celý tento postup Wüstenrotu považuje za neférový. Vôbec Wüstenrot sa s ním o tejto situácii nebavil. On stále navrhoval nejakú dohodu, ani k tomu nepristúpil, zmluvu považoval za neplatnú. S manželkou im ostali len oči pre plač. Uvedol, že v čase podpisu poistnej zmluvy vedel o existencii inej poistnej zmluvy, veď preto predložil E.. H. zelenú a bielu kartu o bývalých poistkách, kde to bolo uvedené a ona uviedla, že uzavrieme zmluvu od 1.5. a na základe toho išiel zaplatiť šekom poistené. Uvedol, že bol sám. Nevytlúčil, že dcéra bola vonku, mohla na neho čakať, ale keď podpisoval zmluvu, bol tam sám H. E.. H.. Potvrdil, že sa oboznámil so zmluvou pred jej podpisom a potom s ju podpísal. To, že sa dátum prekryval a že sa to nesmie dozvedieť až od svojej právnej zástupkyne G.. J.. V čase, keď to podpisoval nevedel o tejto skutočnosti, že sa to nemôže prekryvať a bol v tom domnení, že E. H. ako odborník pre poistenie by ho mala upozorniť, že sa to nesmie prekryvať, lebo sa neskôr stane to a to. Po tom, čo dostal oznámenie o zrušení poistnej zmluvy si to pozrel na internete, potom išiel do Wüstenrotu, kde mu riaditeľka pobočky v Prešove zopakovala, že zmluva sa prekryvala a preto je neplatná od začiatku. Vrátené peniaze z poistného prevzal a uzatvoril novú poistnú zmluvu v inej konkurenčnej poisťovni. S G.. J.U. potom chodil na stretnutia, komunikoval so Slovenskou kanceláriou poisťovateľov, ktorá ho žiadala, aby to zaplatil, čo ho dostalo zase do šoku, keď na jednej strane mal papier od Wüstenrotu, že všetko je zaplatené a Slovenská kancelária poisťovateľov od neho vyžadovala toto plnenie, aby bolo zaplatené Allianz. Postupoval ako obyčajný človek, nemá o poisťovníctve právne vedomie, ani nie je povinný ho mať, ale išiel tzv. sedliackym rozumom. Teraz má auto poistené v inej poisťovni, ale prístup poisťovacej agentky je úplne iný ako vo Wüstenrote, pretože ho o všetkom informuje, prejedná, doporučí mu, čo vo Wüstenrote sa nestalo. Pokiaľ ide o okolnosti uzavretia dohody o uznaní dlhu z 2.6.2014 uviedol, že bol najprv mailom vyzvaný na zaplatenie dlhu a potom mu prišiel v písomnej forme doručenu formou list od Slovenskej kancelárie poisťovateľov, kde mu zaslali dohodu o uznaní dlhu. E. D. mu doporučila, aby to podpísal, overil u notára, čo aj urobil a takto prichystaný text doporučene zaslal Slovenskej kancelárii poisťovateľov. V tejto dohode bol aj splátkový kalendár. Text uznania dlhu pripravila Slovenská kancelária poisťovateľov, on to len podpísal a s overeným podpisom vrátil. Pozrel výšku sumy a splátkový kalendár a na základe toho to podpísal. V telefonickom rozhovore s E. D. uviedol, že je živnostník, že nemá príjmy, nedožadoval sa splátkového kalendára, na čo ona reagovala tak, že chápem, nemáte príjmy, v akej výške by bol schopný splácať. Teda ona sama to navrhla. On sa potom spýtal, čo akceptuje kancelária poisťovateľov, na čo ona povedala, že minimálne 100 eur mesačne, tak s tým súhlasil. Po úhrade troch

alebo štyroch splátok ho však E. D. upozornila, že sa bude táto suma navyšovať o úroky a pokiaľ môže, aby doplatil celý zvyšok, na čo reagoval tak, že si peniaze požičal od rodiny a všetko zaplatil. Suma 1.271 eur je suma, ktorú musel vyplatiť, ktorú od neho žiadala Slovenská kancelária poisťovateľov a tak mu to doporučila aj vtedajšia jeho právna zástupkyňa, aby sa nedostal do väčších problémov. Okrem psychickej ujmy utrpel aj ďalšie ujmy finančné a to telefónne náklady a poštovné, súvisiace s týmto a táto suma mu ubudla z rodinného rozpočtu, preto ju považuje za primerané zadosťučinenie a finančnú ujmu, ktorá mu takto vznikla. Manželka bola na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok 224 eur, on v tej dobe mal príjmy v priebehu 5-6 mesiacov od 450 do 600 eur mesačne a mal naraz vyplatiť 1.270 eur popri výdajoch, ktoré mal na chod domácnosti, platenie bytu a ďalších úhrad, preto to pre neho bolo nemožné a pristal na splátkový kalendár. Suma 1.270 eur pre neho predstavovala zhruba 5-mesačný príjem, aby naraz dokázal vyplatiť takúto sumu, teda z príjmu za 5 mesiacov mohol takto poskladať sumu 1.270 eur, aby popri tom vyžila jeho rodina a neohrozil ju.

11. Z výsluchu svedkyne D. H., viazanej finančnej agentky žalovaného v 2. rade, vyplynulo, že žalobca mal záujem o povinné zmluvné poistenie, prišiel na pobočku, nechal jej občiansky preukaz a technický preukaz, mala mu pripraviť zmluvu s tým, že ju príde podpísať. Klient má udať aj dátum účinnosti zmluvy. Je to vždy na ňom. Zmluvu dala potom klientovi k nahliadnutiu, aby všetky údaje skontroloval. Vyžiadala si občiansky preukaz, technický preukaz. Nevie, aké boli konkrétne vtedy podmienky, ale teraz zisťuje aj to, či nie je evidovaná poistná udalosť. Poinformuje ich, že ak prechádzajú z poisťovne do druhej poisťovne, aby dali výpoveď šesť týždňov pred. Nie je jej povinnosťou kontrolovať to. Určite som o tom informovala aj E. C.. Uviedla, že nevie, či mali v tom čase možnosť prístupu na stránku Slovenskej kancelárie poisťovateľov. Ďalej uviedla, že ak má klient bielu a zelenú kartu, tak ju predloží. E. C. jej určite nedal tieto doklady. Dátum si určite nestanovila sama.

12. Predmetom zvyšnej časti nároku žalobcu v zmysle zrušujúceho Uznesenia Krajského súdu v Prešove 2Co/36201- 244 4 zo dňa 27. novembra 2019 tak zostal nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie voči žalovanému. Súd je viazaný právnym názorom vysloveným v zrušujúcom uznesení, kde odvolací súd vyslovil názor, že žalobca je oprávnený v tomto konaní požadovať od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie, súd posúdi dôvodnosť tohto nároku a posúdi jeho výšku.

13. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 07. septembra 2020, kde právny zástupca žalobcu žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť, poukázal na doteraz vykonaný skutkový stav. Mal za to, že základ nároku je daný aj v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu. Právna zástupkyňa žalovaného žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

14. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

15. Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

16. Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

17. Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

18. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi,

má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

19. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávnych podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

20. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

21. Súd priznanú sumu vo výške 500 Eur žalobcovi titulom primeraného finančného zadosťučinenia považoval v celom rozsahu za dôvodnú. Súd uvádza, že cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd 1. stupňa priznanú sumu 500 Eur považuje za primeranú za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Suma finančného zadosťučinenia priznaná súdom je plne opodstatnená. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Súd priznanú sumu považoval v celom rozsahu za dôvodnú a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie v takejto výške a v prevyšujúcej časti bol žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný zamietnutý.

22. Priznanú sumu finančného zadosťučinenia považuje súd za vyrovnanie ujmy spotrebiteľovi-žalobcovi, ktorá je akousi satisfakciou za stav, v ktorom sa z dôvodu správania žalovaného ocitol.

23. Súd je presvedčený, že žalobca svoje zmluvné povinnosti podľa riadne uzatvorenej zmluvy a v dobrej viere plnil. Súd nepochopil argumentáciu žalovanej v priebehu celého tohto súdneho sporu o neexistencii porušenia práv žalobcu alebo povinnosti žalovanej, keď táto porušila nielen konkrétne ustanovenia zákona o poisťovníctve, zákona o ochrane spotrebiteľa vo vzťahu k požiadavke odbornej starostlivosti, ale najmä svoje vlastné zmluvné podmienky, ktoré koncipovala a formulovala sama a predložila ich žalobcovi ako spotrebiteľovi na podpis. Súd je presvedčený, že neexistoval žiaden právny dôvod pre konanie žalovanej, ktorým odmietla plniť náhradu škody z poistnej zmluvy poisťovni poškodeného len na základe subjektívneho presvedčenia a po prijatí záveru o absolútnej neplatnosti poistnej zmluvy. Poistná zmluva so žalovanou bola už podľa právoplatného rozsudku súdu prvej inštancie platná v čase vzniku poistnej udalosti. Žalobca v rámci zmluvného vzťahu so žalovanou nezanedbal žiadnu svoju povinnosť, vystupoval a konal v dobrej viere. Konaním žalovanej došlo k preukázanému porušeniu zákonných povinností vyplývajúcich zo zákona číslo 8/2008 Z.z. o poisťovníctve v spojení s citovanými ustanoveniami súdu o ochrane spotrebiteľa. Základ nároku mal tak súd jednoznačne daný aj v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu. Pokiaľ ide o výšku požadovaného finančného zadosťučinenia, súd vychádzal z výpovede žalobcu, ktorú učinil na pojednávaní vo vzťahu k jeho majetkovým a sociálnym pomerom, ktoré vládli v čase, keď mu žalovaná odmietla poskytnúť plnenie, kedy bol nútený v dôsledku nezákonného postupu poisťovne plniť celú náhradu škody žalovanému v 1.rade napriek skutočnosti, že žiadnu svoju, či zákonnú ako aj zmluvnú povinnosť voči žalovanej nikdy neporušil. Ocitol sa v nepriaznivej sociálno-ekonomickej situácii a z požičaných prostriedkov bol povinný nahradiť celú škodu. V tom období bol živnostníkom, živiteľom rodiny s tromi maloletými deťmi. Súd vychádzal z jeho tvrdení na pojednávaní, keď uviedol, že rodina mala nedostatok finančných

prostriedkov, čo uňho spôsobilo fyzické vypätie, a to z dôvodu vzniku jeho náhlejšej povinnosti plniť žalovanému v 1.rade pri pretrvávajúcej obave pred prípadnou súdnou žalobou a eventuálnu exekúciou. Priznať finančné zadosťučinenie v tejto výške je podľa názoru súdu primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu, zodpovedá svojmu účelu, teda poskytlo mu satisfakciu a súd je presvedčený, že odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Jedným zo základných práv spotrebiteľa v tomto spore žalobcu vo vzťahu k dodávateľovi akejkoľvek služby je, že bude voči nemu konkrétne dodávateľ postupovať s odbornou starostlivosťou, že bude rešpektovať a cítiť svoje vlastné poisťné podmienky, ktoré formuloval, samozrejme zákon o poisťovníctve a v neposlednom rade aj zákon o ochrane spotrebiteľa. Ak žalovaný sponchybňoval výpoveď žalobcu na pojednávaní pre posúdenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia, mal navrhnúť v rámci procesnej obrany a procesného útoku iný dôkaz, čo však neurobil.

24. Z tohto dôvodu súd rozhodol o nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 Eur a v prevyšujúcej časti bol jeho žalobný návrh ako nedôvodný zamietnutý.

25. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 C.s.p. vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 C.s.p. dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 C.s.p. zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 C.s.p.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.